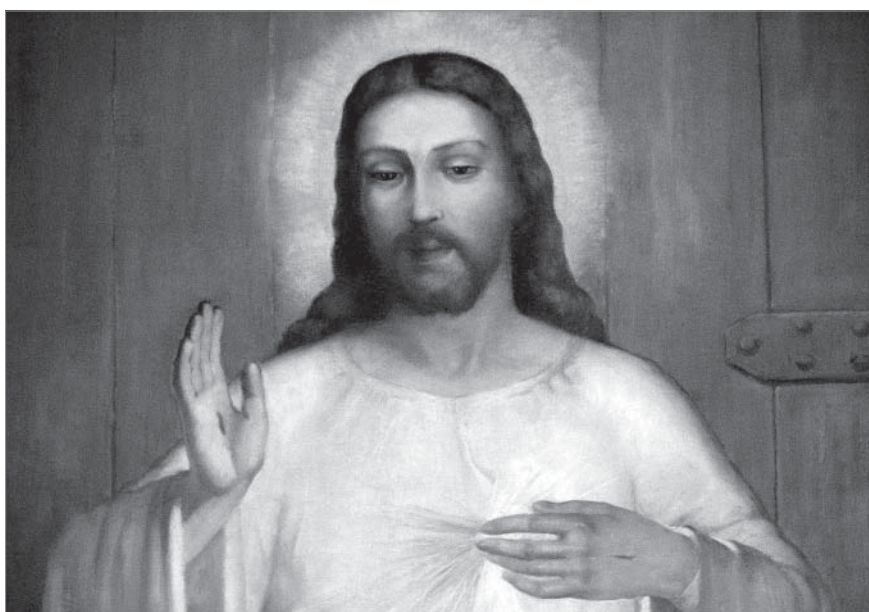

Oratorium Świątokrzyskie

kwiecień 2005 nr 88

Pismo dla Przyjaciół Oratorium Świątokrzyskiego i Parafian Św. Krzyża

W WIGILIĘ NIEDZIELI MIŁOSIERDZIA BOŻEGO ODSZEDŁ DO PANA PAPIEŻ JAN PAWEŁ II

Drodzy Czytelnicy Oratora Świątokrzyskiego

Witamy w kwietniowym numerze naszego pisma. Miesiąc ten już na samym początku kładzie mocny akcent na Miłosierdziu Bożym z racji przypadającego w pierwszą niedzielę po Wielkanocy święta Miłosierdzia Bożego. Ten szczególny akcent jest także bardzo bliski naszej wspólnocie parafialnej poprzez obecność kaplicy Miłosierdzia, obrazu Miłosiernego Jezusa, a ostatnio – sprowadzenie z łagiewnickiego sanktuarium relikwii św. s. Faustyny. Stąd też tematem wprowadzającym tym razem miało być właśnie Miłosierdzie Boże, ale stało się coś, co ten temat nie tyle zmieniło, ale wręcz, ujmijmy to tak, rozbudowało. Bo właśnie w **WIGILIĘ NIEDZIELI MIŁOSIERDZIA BOŻEGO ODSZEDŁ DO PANA OJCIEC ŚWIĘTY JAN PAWEŁ II, NASZ WIELKI RODAK I WIELKI PAPIEŻ.**

DOKOŃCZENIE NA STR. 2

W numerze:

Od redakcji	2
Z Kroniki parafialnej	4
Święta Wielkanocne w obiektywie ks. Mirka Niechwieja	6
Temat miesiąca: Od Drogi Krzyżowej do Drogi Światła	8
Salezjańskie lato 2005	9
Nadzieja Zmartwychwstania za kratami	10
Strona dziecięca	11

DOKOŃCZENIE ZE STR. 1

Stąd też te dwa wątki *Miłosierdzia i Papieski* będą się tutaj przeplatać, by ostatecznie nie pogrzyżć nas w przynębieniu i smutku, co może rodzic i rodzi śmierć umiłowanego Papieża-Rodaka, ale wprost przeciwnie – by dodać otuchy, nadziei i wiary w to, że ostatecznie to nasze życie, jakie by ono nie było, nie jest bez sensu, bo patroluje mu Boże Miłosierdzie – niezmiernie Źródło Bożej łaski i przebaczenia. I być może po to było to *święte papieskie życie i odejście*, by stało się dla nas *naczym*, dzięki któremu możemy już bez lęku i wszelkich ludzkich obaw czerpać z tego Źródła.

Przyjrzyjmy się pokrótce jak olbrzymich rozmiarów było to życie i posługiwanie papieskie: w swoim pielgrzymowaniu Jan Paweł II odwiedził jedno – lub wielokrotnie 132 kraje oraz około 900 miejscowości, z tych niektóre kilka razy. Jego podróże objęły 586 dni (około 7 procent czasu trwania pontyfikatu), w czasie nich przemierzył ponad 1 650 900 km. Naszą Ojczyznę odwiedził 9 razy, USA – 7 razy, Francję – 6 razy, Meksyk i Hiszpanię – 5 razy. Słuchały go miliony...

Podczas swojej 25-letniej posługi Jan Paweł II ogłosił 14 encyklik, 14 adhortacji, 11 konstytucji apostołskich, 43 listy apostołskie. Zwołał 9 konsystorz, mianował 232 kardynałów, w tym 10 Polaków. Kanonizował 478 świętych (w tym 9 Polaków oraz dwóch świętych związanych z Polską), beatyfikował 1318 błogosławionych (w tym 154 Polaków). Przewodniczył 6 zgromadzeniom generalnym zwyczajnym synodu biskupów, jednemu zgromadzeniu nadzwyczajnemu synodu biskupów, siedmiu zgromadzeniom specjalnym synodu biskupów. Przyjął ponad 1350 osobistości politycznych, spotkał się z wiernymi na ponad 1020 audiencjach generalnych.

Niedziela Miłosierdzia Bożego, święto ustanowione przez papieża Jana Pawła II, zwłaszcza po kanonizacji siostry Faustyny (30 kwietnia 2000 roku) przestało być sprawą pobożności polskiej i weszło głęboko i oficjalnie w życie religijne nie tylko w Polsce, ale na całym świecie. W gruncie rzeczy jest ono bardzo młodym świętem. Oficjalne ustanowienie II Niedzieli Wielkanocnej Niedzieli Miłosierdzia Bożego miało miejsce zaledwie pięć lat temu. Ojciec Święty Jan Paweł II, odpowiadając na prośbę licznych czcicieli Bożego Miłosierdzia, a przede wszystkim na apel samego Jezusa, który ten skierował do siostry Faustyny w Płocku w 1931 roku (*Ja pragnę, aby było Miłosierdzie święte. Chcę, aby ten obraz, który wy-*

malujesz pędzlem, był uroczyste poświęcony w pierwszą niedzielę po Wielkanocy; ta niedziela ma być świętem Miłosierdzia – Dzienniczek, 49), 5 maja 2000 roku ustanowił to święto.

Teraz cieszymy się jego zaistnieniem, ale zapewne niewielu z nas uświadamia sobie, że ma ono niezwykle bogatą a zarazem niełatwą przeszłość. Teraz może nas to dziwić, ale wiemy, że w latach 1959 – 1979 obowiązywało nawet ograniczenie tego kultu. A ten swymi początkami i w formie zaproponowanej przez s. Faustynę sięga ostatnich lat międzywojennych. Siostra Faustyna znalazła wtedy duszę podobną sobie, wielkiego apostoła Miłosierdzia Bożego – ks. Michała Sopoćko, który był także jej kierownikiem duchowym i spowiednikiem. Tenże zaświadcza o olbrzymim rozmachu, z jakim ten kult rozprzestrzenił się od Wilna, okupowanej Polski, poprzez Niemcy, Francję i inne podbite kraje, aż po Japonię, Palestynę, Australię i obie Ameryki. Już w czasie wojny były w użyciu teksty nowenny w różnych językach (niemieckim, litewskim, francuskim, włoskim i angielskim). W roku 1946 sprawą tego kultu bardzo zainteresowali się biskupi polscy. W roku 1948 z ich inicjatywy została skierowana do Stolicy Apostolskiej jasno sprecyzowana prośba o ustanowienie święta Miłosierdzia Bożego w myśl tych poleceń, które otrzymała siostra Faustyna (por. Dz. nr 49,88,1530). Niewątpliwie wydarzeniem bezprecedensowym była audycja o siostrze Faustynie i jej posłannictwie, nadana 27 lutego 1948 r. na falach rozgłośni Radia Watykańskiego. Pod koniec lat 50-tych postać polskiej apostołki Miłosierdzia Bożego znana była w całej Europie, obu Amerykach, w Australii, w wielu krajach Azji i Afryki. Słynny już obraz Jezusa Miłosiernego ze słowami: „Jezu, ufam Tobie” pojawił się w 60 wersjach językowych. W samej Polsce powstały wtedy liczne ośrodki kultu Miłosierdzia Bożego.

No i właśnie, w tej sytuacji nie mogła nie być wielkim zaskoczeniem Notyfikacja Kongregacji Św. Oficjum (6 marca 1959 r.), która wprowadzała wyraźne ograniczenie kultu w formie, jaką zaproponowała siostra Faustyna. Decyzja ta została podjęta w związku z pewnymi wątpliwościami, może nie tyle dotyczącymi samego kultu, ile pewnych nieprawidłowości w formach jego sprawowania. Jednak tej decyzji trzeba było się podporządkować, obrazy Miłosiernego Jezusa zostały usunięte z kościołów, zaprzestano odprawiania nabożeństw. Jedyną świątynią, w której – za zgodą władz kościelnych – pozostał obraz

Jezusa Miłosiernego był kościół w Dolinie Miłosierdzia Bożego, nieopodal Jasnej Góry. Te zewnętrzne ograniczenia kultu nie ograniczyły jednak pobożności wiernych jako takiej, a wręcz przeciwnie przyczyniły się do jej wzmocnienia. Fakt ten domagał się duszpasterskiej odpowiedzi. Sprowokował konieczność teologicznego pogłębienia tematu Bożego Miłosierdzia i zastanowienia się co do rzeczywiście poprawnej formy kultu. Temu służyły różne sympozja organizowane począwszy od milenijnego roku 1966 i w latach następnym, w których brali udział dogmatycy, liturgiści, bibliści, zarówno duchowni, jak i świeccy. Opiekę nad całością roztoczył ówczesny Prymas Polski kard. Stefan Wyszyński, zaś w imieniu Komisji ds. Nauki Katolickiej Episkopatu Polski – kard. Karol Wojtyła.

I oto jesteśmy świadkami pewnego paradoksu. Ograniczenie co do sprawowania kultu wydane przez Kongregację przyczyniło się do jego wzmocnienia. Należy tutaj wyrazić pełne uznanie pod adresem tych biskupów i duszpasterzy, którzy wspierali wszelkie autentyczne wyrazy pobożności chrześcijańskiej w tym względzie. I tak mogły być odprawiane nabożeństwa w kościołach Krakowa, Warszawy, Łodzi, Poznań, Gdańsk, Wrocławia, Częstochowy i innych miastach. Także były kierowane coraz liczniejsze prośby pod adresem Stolicy Apostolskiej, by ta wyraziła oficjalną aprobatę i w pełni uznała szerzący się kult. Ta nieustępliwość, zwłaszcza ze strony Polski, Episkopatu Polski, wydała w końcu swoje owoce. I tak w kwietniu 1978 roku Kongregacja Nauki Wiary wydała nową Notyfikację, w której oświadczyła, że zakazy i ograniczenia z 1959 roku zostały uchylone. A rok później, 1 marca 1979 r., czciciele Miłosierdzia Bożego z ks. E. Boniewiczem na czele złożyli na ręce Jana Pawła II prośbę o ustanowienie święta Bożego Miłosierdzia. Ojciec Święty w odpowiedzi polecił, by w tej kwestii „modlić się i pilnować sprawy”, ale już dwa tygodnie później ks. Boniewicz, pełniący funkcję kustosa sanktuarium w Dolinie Bożego Miłosierdzia, otrzymał ustną zgodę Papieża na obchodzenie Święta Bożego Miłosierdzia, co się stało w II Niedzielę Wielkanocną 1979 r., z udziałem ordynariusza częstochowskiego ks. bpa Stefana Bareły.

A co dalej? Otóż dalsza procedura związana z kultem Miłosierdzia Bożego posuwała się bardzo szybko. Niewątpliwie czynnikiem bardzo sprzyjającym w tym względzie było ukazanie

się w 1980 roku encykliki „Dives in misericordia” o Bożym Miłosierdziu Jana Pawła II, nie mówiąc już o beatyfikacji siostry Faustyny (18 kwietnia 1993 r.), a w siedem lat później – o jej kanonizacji (30 kwietnia 2000 r.).

5 maja 2000 r. Kongregacja Kultu Bożego i ds. Dyscypliny Sakramentów wydała dekret ustanawiający Święto Miłosierdzia Bożego. 29 czerwca 2002 roku Penitencjaria Apostolska z aktami kultu spełnianymi dla uczczenia Bożego Miłosierdzia związała odpusty. 17 sierpnia 2002 r. Jan Paweł II, podczas swojej pielgrzymki do Polski, konsekrował w Krakowie-Łagiewnikach świątynię pod wezwaniem Miłosierdzia Bożego i ustanowił ją światowym sanktuarium Miłosierdzia Bożego; zawierzył też świat Bożemu Miłosierdziu.

W ten oto sposób zrealizował się cudowny powrót do źródeł tej wspaniałej idei kultu Miłosierdzia Bożego w formie zaproponowanej przez siostrę Faustynę, a zaleconej przez samego Jezusa; kultu, który poprzez Polskę ma promieniować na cały glob ziemski: *Niech to przestanie rozchodzi się z tego miejsca na całą naszą umiłowaną Ojczyznę i na cały świat. Niech się spełnia zobowiązująca obietnica Pana Jezusa, że stąd ma wyjść Iskra, która przygotowuje świat na ostateczne Jego przyjście* (por. „Dzienniczek”, nr 1732) (Jan Paweł II, Kraków, 17.08.2002).

Wybór pierwszej niedzieli po Wielkanocy na Święto Miłosierdzia Bożego ma swój głęboki sens teologiczny, który wskazuje na ścisły związek, jaki istnieje pomiędzy wielkanocną tajemnicą Odkupienia a tajemnicą miłosierdzia Bożego. Ten związek podkreśla dodatkowo nowenna z *Koronki do Miłosierdzia Bożego* poprzedzająca to święto, która rozpoczyna się w Wielki Piątek. Święto to jest nie tylko dniem szczególnego uwielbienia Boga w tajemnicy miłosierdzia, ale także czasem łaski dla wszystkich ludzi:

Pragnę – powiedział Jezus – aby święto Miłosierdzia było ucieczką i schronie-

niem dla wszystkich dusz, a szczególnie dla biednych grzeszników (Dz., nr 965).

Wielkość tego święta mierzy się miarą niezwykłych obietnic, jakie Pan Jezus z tym świętem związał:

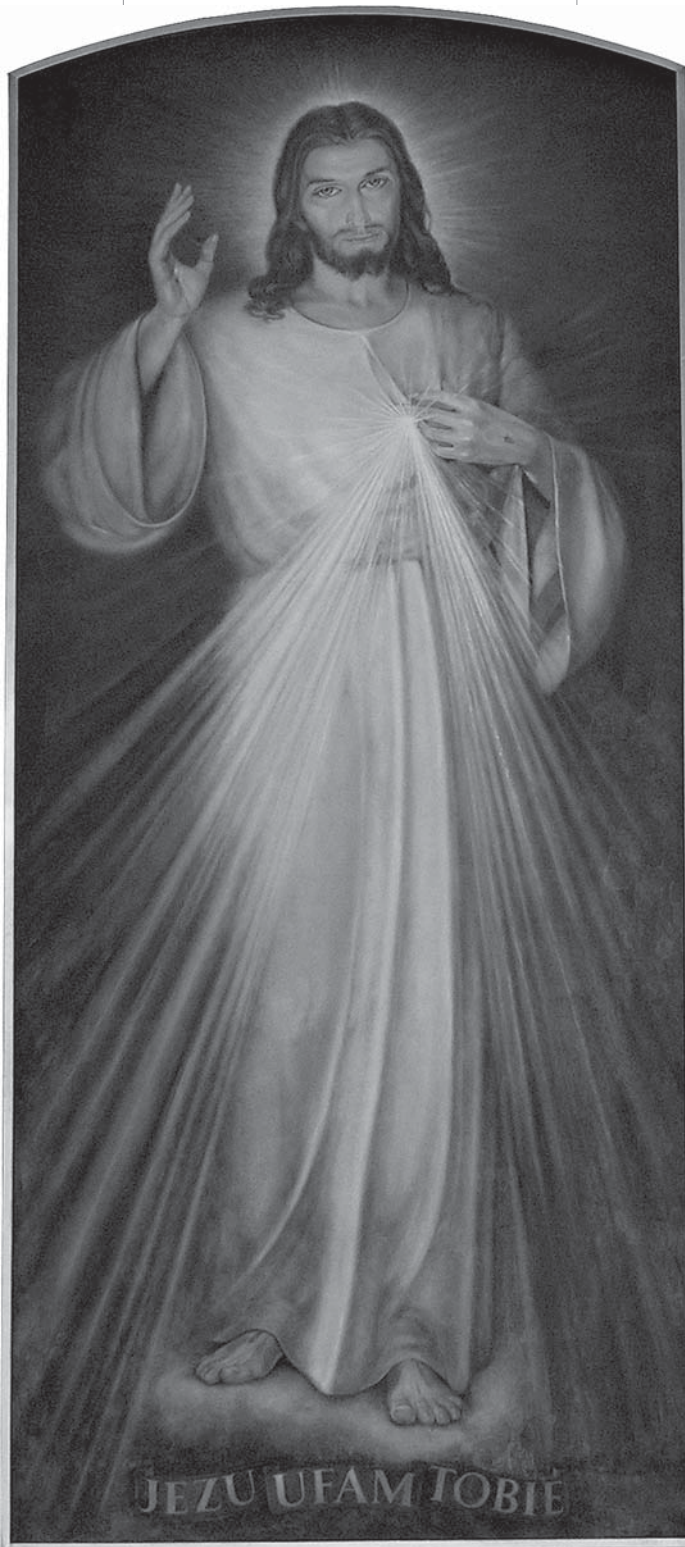
Kto w dniu tym przystąpi do Źródła Życia – powiedział Chrystus – ten

go; (...) niech się nie lęka zbliżyć do mnie żadna dusza, chociażby grzechy jej były jako szkarłat (Dz., nr 699).

Aby skorzystać z tych wielkich darów, trzeba wypełnić warunki nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego (ufność w dobro Boga i czynną miłość bliźniego) oraz być w stanie łaski uświęcającej (po spowiedzi świętej) i godnie przyjąć Komunię świętą.

Nie możemy bać się sięgać do tych wielkich pokładów Bożego Miłosierdzia. I jest to uzasadniona odwaga, którą potwierdził swoim życiem i posługą Piotrową dla Kościoła i świata sam Ojciec Święty Jan Paweł II i pozostawił nam ją niejako w testamencie, w swej proroczej wizji człowieka i świata: *Co przyniosą nam nadchodzące lata? Jaka będzie przyszłość człowieka na ziemi? Nie jest nam dane to wiedzieć. Jest jednak pewne, że obok kolejnych sukcesów nie zabraknie niestety także doświadczeń bolesnych. Ale Światło Bożego Miłosierdzia, które Bóg zechciał niejako powierzyć światu na nowo poprzez charyzmat Siostry Faustyny, będzie rozjaśniało ludzkie drogi w trzecim tysiącleciu... To krzepiące orędzie jest skierowane przede wszystkim do człowieka, który udręczony jakimś szczególnie bolesnym doświadczeniem albo przygnieciony ciężarem popełnionych grzechów utracił wszelką nadzieję w życiu i skłonny jest ulec pokusie rozpacz. Takiemu człowiekowi ukazuje się łagodne oblicze Chrystusa, a promienie wychodzące z Jego Serca padają na niego, oświecają go i rozpalają, wskazują drogę i napełniają nadzieją. Jakże wielu sercom przyniosło otuchę wezwanie „Jezu, ufam Tobie”, które podpowiedziała nam Opatrzność za pośrednictwem Siostry Faustyny! Ten prosty akt zawierzenia Jezusowi przebija najgęstsze chmury i sprawia, że promień światła przenika do życia każdego człowieka. „Jezu, ufam Tobie” (Kanonizacja s. Faustyny w Rzymie 30 kwietnia 2000 r., fragmenty homilii Jana Pawła II).*

Redakcja

dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar (Dz., nr 300). *W dniu tym otwartą wewnętrzną miłosierdzia mego, wylewam całe morze łask na dusze, które się zbliżą do źródła miłosierdzia moje-*

Z Kroniki parafialnej – kwiecień 2005

● **24-26 marca** uczestniczyliśmy w podniosłym Triduum Paschalnym bezpośrednio przygotowującym nas do przeżyć Wielkiej Nocy Zmartwychwstania Pańskiego. W Wielki Czwartek uczestniczyliśmy we Mszy św. Wieczerzy Pańskiej o godz. 18⁰⁰, po której była okazja do złożenia życzeń kapłanom pracującym w naszej parafii z okazji ich szczególnego święta. Ceremonie wielkopiątkowe rozpoczęła Droga Krzyżowa odprawiana o godz. 17¹⁵. W Wielką Sobotę liturgię rozpoczęło poświęcenie ognia i ceremonia światła, a zakończyła Msza św. Wigilii Paschalnej. Wigilia Paschalna charakteryzuje się również tym, że oznajmia sens narodzin przez chrzest, dla której to celebracji wymagane jest, o ile to możliwe, zachowanie odnowienia przyrzeczeń chrzcielnych dorosłych, co też uczyniliśmy. W Wielką Sobotę miało także miejsce święcenie pokarmów świątecznych (od godz. 9⁰⁰ do 14⁰⁰).

Mogliśmy adorować Pana Jezusa w ciemnicy i grobie w czwartek i piątek

żyła p. Renata Słoma. Wszystkim im, a także panu Marianowi Baranowi i wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do przygotowania i przebiegu naszych uroczystości Wielkiego Tygodnia, podziękował w sposób szczególny ks. proboszcz. Gorące słowa podziękowania skierował także pod adresem grupy naszego parafialnego „Caritas” za trud przygotowania paczek świątecznych i dostarczenia ich rodzinom potrzebującym naszej parafii; uczynił to na ręce p. Jana Ferta, naszego kościelnego. Zostało przygotowane około 100 paczek. W Niedzielę Palmową, po każdej Mszy św. można było swoją ofiarą wesprzeć tę akcję, a w Wielką Sobotę przy okazji święcenia pokarmów – złożyć do kosza dar serca w postaci świeżych produktów żywnościowych (jajka, wędliny...).

Można było także nabyć baranki wielkanocne, z których dochód ma być przeznaczony na wakacje dla ubogich dzieci.

● **27 marca – Niedziela Wielkanocna Zmartwychwstania Pańskiego.**

sem okazując nam swoje miłosierdzie, powołuje do życia wiecznego. W tajemnicy Wielkiej Nocy Bóg ukazuje człowiekowi, że jest czystą Miłością, która dała się ukrzyżować, pokonała granice śmierci, jest z nami i dla nas.

Na czas Świąt Zmartwychwstania Chrystusa życzymy Wam, aby zwycięstwo Życia nad śmiercią owocowało w służbie drugiemu człowiekowi w przebaczeniu, zgodzie i miłości rodzinnej.

Tego życzą i o to się modlą Wasi duszpasterze – salezianie.

● **28 marca – Poniedziałek Wielkanocny.** Msze św. jak w niedziele, z wyjątkiem odprawianej o godz. 16⁰⁰. Msza św. o godz. 11³⁰ była odprawiana w intencji wszystkich, którzy złożyli ofiary na kwiaty do Bożego Grobu.

● **2 KWIETNIA, O GODZ. 21³⁷, ODSZEDŁ DO PANA OJCIEC ŚWIĘTY JAN PAWEŁ II, NASZ WIELKI RODAK I WIELKI PAPIEŻ LUDZKOŚCI.**

Jeszcze tego samego dnia, a właściwie już w nocy, o godz. 23⁰⁰ została odprawiona w naszym kościele Msza św. w Jego intencji. Dzień następny (3 kwietnia) – Niedziela Miłosierdzia Bożego, Święto przez Niego ustanowione dla całego świata, w Wigilię którego oddał ducha Bogu – był dniem szczególnie intensywnej modlitwy obejmującej Jego Osobę, co znalazło swój wyraz w celebrowanych Mszach świętych, adoracji Najświętszego Sakramentu po każdej z nich i Nabożeństwie do Miłosierdzia Bożego odprawionym o godz. 17⁰⁰, a zakończonym ucałowaniem relikwii św. s. Faustyny. Także dzień następny i kolejne był jednym nieprzerwanym pasmem modlitwy obejmującej Jego Osobę. Przez cały tydzień, począwszy od Niedzieli Miłosierdzia Bożego, modliliśmy się na różańcu za spokój Jego duszy. W czwartek o godz. 18⁰⁰ uczestniczyliśmy we Mszy św. w Jego intencji (z okolicznościowym kazaniem, udziałem chóru parafialnego i licznie zgromadzonych parafian). Po Mszy św. miało miejsce wystawienie Najświętszego Sakramentu, została odmówiona Koronka do Miłosierdzia Bożego, a na koniec – przedstawiona aka-

Fot. ks. Mirosław Niechwiej SDB

W Wielką Sobotę tradycyjnie święciliśmy pokarmy...

do godz. 23⁰⁰. W tym miejscu godnym podkreślenia było czuwanie modlitwne przy ciemnicy przeprowadzone w Wielki Czwartek (o godz. 22⁰⁰) przez s. Dorotę, ks. Tomka i młodzież; oni także przygotowali ciemnicę. Po tej adoracji była także możliwość przyjęcia Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego. Łączy się z nią specjalna modlitwa w intencji jednego dziecka poczętego odmawiana przez 9 miesięcy. Grób Boży był dziełem pana Edwarda Tuza i jego syna Piotra. Kompozycje kwiatowe uło-

Rozpoczęliśmy ją procesją i Mszą św. rezurekcyjną. Mszy św. przewodniczył i kazanie wygłosił ks. proboszcz Marek Ledwożyw.

Na koniec każdej Mszy św. mogliśmy usłyszeć z ust kapłanów życzenia świąteczne następującej treści:

Drodzy Parafianie i wszyscy uczęszczający do naszego kościoła!

Chrystus Zmartwychwstał! Alleluja!

Sam Bóg przez swojego Syna Jezusa Chrystusa obdarza nas trwałym życiem, pochyla się nad ludzkim lo-

demika „W hołdzie Janowi Pawłowi II”. Wszystko to było wyrazem naszego wspólnotowego, parafialnego dziękczynienia złożonego Bogu za wspaniały dar Wielkiego Papieża Polaka. Mogliśmy się także włączyć w żałobne obchody i modlitwy (Msze św. o godz. 20⁰⁰, Koronkę do Miłosierdzia Bożego, Różaniec) zorganizowane przez Kurię diecezjalną i Duszpasterstwo Akademickie oraz w wiele innych inicjatyw modlitewnych, które w tych szczególnych dniach zrodziły się z potrzeby serca.

● 4 kwietnia – Uroczystość Zwiastowania Pańskiego (przeniesiona z 25 marca z racji Wielkiego Tygodnia). Jako że był to także Dzień Świętości Życia modliliśmy się w sposób szczególny w intencji poczętych dzieci. W tym dniu mogliśmy uczestniczyć we Mszach świętych z kazaniem, odprawianych o godz. 7⁰⁰, 8⁰⁰ i 18⁰⁰.

● 10 kwietnia – III Niedziela Wielkanocna. Obchodziliśmy także 65. rocznicę zsyłek Polaków na Sybir oraz mordu na polskich oficerach w Katyniu i innych miejscach. Z tej okazji, po Mszy św. o godz. 16⁰⁰ – animowanej przez Biuro Radia Maryja – została przedstawiona akademii modlitewno-patriotyczna pt. „Kwiecień – miesiącem pamięci Golgoty Polaków na Wschodzie”, opracowana przez p. mgr Zofię Niebudek.

● 17 kwietnia – IV Niedziela Wielkanocna – Niedziela Dobrego Pasterza. Niedziela ta zwana jest także Powołaniową, stąd jest to też okazja do modlitwy o powołania do życia kapłańskiego i zakonnego.

● 23 kwietnia – Uroczystość św. Wojciecha, biskupa i męczennika, głównego patrona Polski. Będzie to szczególna okazja do modlitwy za naszą Ojczyznę i nią rządzących.

● 25 kwietnia – Święto św. Marka, Ewangelisty. Imieniny ks. proboszcza Marka Ledwożywa. Msza św. w Jego intencji zostanie odprawiona w niedzielę 24 kwietnia o godz. 10⁰⁰, a po niej będzie czas na okolicznościowe życzenia.

● 29 kwietnia – Święto św. Katarzyny Sieneńskiej, dziewicy i doktora Kościoła, patronki Europy. Dzień szczególnej pamięci i modlitwy obejmującej męczenników z kręgów duchowieństwa polskiego. □

Wizyta w sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Krakowie-Łagiewnikach – przekazanie relikwii św. s. Faustyny Kowalskiej dla naszej parafii

Zdjęcia: ks. Mirosław Niechwiej SDB

Droga Krzyżowa, Triduum Paschalne i Nie

Święta Miłosierdzia Bożego w obiektywie

Od Drogi Krzyżowej do Drogi Światła

oprac. Zdzisław Brzęk SDB

Wydaje się, że w naszym polskim katolicyzmie bardziej do nas przemawia tajemnica Męki niż tajemnica Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. To w jakiś sposób tłumaczy także olbrzymi sukces filmu „Pasja”; widać, że trafił on na bardzo podatny grunt pasyjnego charakteru naszego katolicyzmu. Ten charakter jest szczególnie widoczny w okresie Wielkiego Postu (Droga Krzyżowa z przejmującymi rozważaniami, Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnymi, Triduum Paschalne...).

W tym kontekście jednak – może nie tyle błędą same Święta Zmartwychwstania Pańskiego, bo te zachowują nadal swój splendor i liturgiczną wymowę – ale brak jest w naszej tradycji pewnego ich przedłużenia, do czego właśnie zachęca liturgiczny Okres Wielkanocny. No i właśnie w tym miejscu trzeba dobrze postawić akcent, bo przecież nie Męka i Śmierć Chrystusa jest centralną tajemnicą naszej wiary, ale – Zmartwychwstanie.

Pierwszym orędziem chrześcijańskim było bowiem głoszenie misterium paschalnego w jego pełnym wymiarze: była to dobra nowina o Ukrzyżowanym i Zmartwychwstałym. Św. Paweł w bardzo dobitny sposób ukazuje ową centralność Zmartwychwstania: *Jeżeli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest wasze przepowiadanie, próżna jest także wasza wiara. Okazuje się bowiem, żeśmy byli fałszywymi świadkami Boga, skoro umarli nie zmartwychwstają, przeciwko Bogu świadczymiśmy, że z martwych wskrzesił Chrystusa* (1 Kor 15, 14-15).

Zmartwychwstanie Chrystusa przynosi człowiekowi zatrwożonemu tajemnicą śmierci wielką, nową nadzieję. I wielkim nieporozumieniem byłoby z naszej strony, gdybyśmy sobie z tej nadziei nie zdawali sprawy, nie rozważali jej, nią się nie radowali, nią się nie karmili.

I chcę tu wspomnieć o pewnej pomocy w tym względzie, której pomysł zrodził się we Włoszech w ramach pewnej grupy kościelnej (*Świadkowie Zmartwychwstałego 2000*), której założycielem i prowadzącym jest ks. prof. Sabino Palumbieri, salezjanin. Chodzi o nabożeństwo paschalne „Drogi Światła”, wzorowane

Fot. „Via lucis” – un modo nuovo e originale di esprimere la gloria pasquale

na Drodze Krzyżowej, w ramach którego rozważa się 14 stacji, spotkań ze Zmartwychwstałym. Bardzo pozytywnie wypowiedziała się na jego temat Kongregacja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów w „Dyrektorium o pobożności ludowej i liturgicznej” (2002), gdzie czytamy m.in.: „*Via Lucis* (tj. Droga Światła) prowadzi nas od ukazania rzeczywistości cierpienia, które w planach Bożych nie jest czymś ostatecznym, do nadziei osiągnięcia prawdziwego przeznaczenia człowieka, którymi są wolność, radość, pokój. A są to owoce paschalne”. Dodajmy przy tym, że już w Roku Jubileuszowym 2000 odprawianie „Drogi Światła” zaproponowano pielgrzymom, którzy przybyli do Rzymu na obchody jubileuszowe. To pozytywne przyjęcie, z jakim spotkała się „Droga Światła”, pozwoliło jej zatoczyć coraz szersze kręgi i objąć swym promieniowaniem także inne kraje. Od kilku lat, po pozytywnym zaopiniowaniu przez władze kościelne, nabożeństwo to jest także odprawiane na terenie naszego kraju, jak chociażby w Krakowie (z Wawelu na Skalkę, prowadzą je krakowscy studenci), czy w gdańskim sanktuarium Bożego Miłosierdzia. Obecnie, o ile wiadomo, jest także odprawiane w innych miejscach naszej Oj-

czyzny, być może kiedyś przeschczeni się także na ziemię kielecką...

Póki co, chcemy zaproponować, do prywatnego odmawiania, jego skróconą formę (w środku gazety), ograniczającą się praktycznie do krótkich rozważań (w tłumaczeniu z oryginału włoskiego ks. Mariana Dziubińskiego), przeprowadzanych w ramach następujących stacji: **stacja I** – Jezus powstaje z martwych (Mt 28, 1-8), **stacja II** – Uczniowie znajdują pusty grób (J 20, 1-10), **stacja III** – Jezus ukazuje się Magdalenie (J 20, 11-18), **stacja IV** – Spotkanie z Jezusem na drodze do Emaus (Łk 24, 13-16; 25-27), **stacja V** – Jezus objawia się przy łamaniu chleba (Łk 24, 28-35), **stacja VI** – Jezus ukazuje się uczniom (Łk 24, 36-49), **stacja VII** – Jezus przekazuje uczniom władzę odpuszczania grzechów (J 20, 19-23), **stacja VIII** – Jezus utwierdza w wierze Tomasza (J 20, 24-29), **stacja IX** – Jezus ukazuje się uczniom nad jeziorem Tyberiadzkim (J 21, 1-14), **stacja X** – Jezus zatwierdza prymat Piotra (J 21, 15-25), **stacja XI** – Jezus powierza apostołom misję ewangelizacji (Mt 28, 16-20), **stacja XII** – Jezus wstępuje do nieba (Dz 1, 3-11), **stacja XIII** – Oczekiwanie z Maryją na Ducha Świętego (Dz 1, 12-14), **stacja XIV** – Zmartwychwstały Pan posyła uczniom obiecanego Ducha Świętego (Dz 2, 1-6). □

salezjańskie lato

Świętokrzyskie Rajd Rowerowy

30.07 – 8.08.2005

Trasa rajdu: Kielce – Oleszno – Ręczno – Paradyż – Końskie – Iłża – Ożarów – Iwaniska – Raków – Chmielnik – Kielce
 Koszt - 50 zł - przewóz rzeczy (plecaków, namiotów, produktów żywnościowych, itp.) Wyżywienie we własnym zakresie.
 Cel rajdu oprócz wypoczynku i poznania piękna naszego regionu naukę samodzielności i pomocy wzajemnej w grupie.
 Wiek uczestników od 1 klasy Gim. i starsi.
 Zgłoszenia u ks. Grzegorz Dudka. Tel. 501 404 158.

Obóz sportowy

Nysa, 18 – 28.07.2005

Piłka Siatkowa i nożna

Program obozu: treningi na halach sportowych prowadzone przez pana Jana Rysia byłego trenera reprezentacji Polski, wyprawy górskie, kąpiel w jeziorze nyskim i basenach, Msza św., zwiedzanie zabytków, poznanie ciekawych zakątków, ognisko, dyskoteka, zabawy integracyjne, itp.
 Miejsce zakwaterowania: Dom Misyjny Ojców Werbistów (pokoje 2, 3, 4 osobowe).

Cel obozu: Integracja grupy, przygotowanie drużyn do rozgrywek jesiennych, nawiązanie kontaktów, wypoczynek, Zaliczka bezwrotna w wysokości 50 zł proszę wpłacić do dnia 30 kwietnia 2005 r. Pozostałą kwotę 450 zł należy wpłacić do 15 czerwca 2005 r.

Zapisy u ks. Grzegorz Dudka. Tel. 501 404 158.

Rajd pieszy „Bieszczady 2005”

Wołosate, 25.06 – 8.07.2005

W programie: 7 całodniowych wypraw górskich, 2 wycieczki autokarowe: skansen w Sanoku i Zalew Soliński, przejazd „Ciuchcią Bieszczadzką”, wiele śpiewu, codzienna Eucharystia a przede wszystkim WY.
 cena: 660 zł

Rajd Pikuś

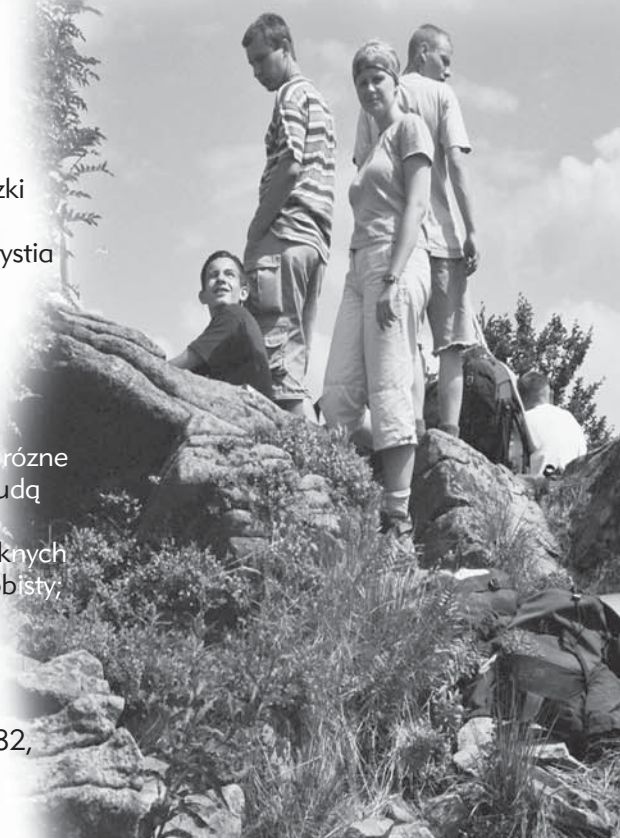
Rospuda - Karkonosze - Góry Stołowe, 11-24.07.2005

Jest to już czwarta edycja Rajdu, który ma ambicję łączyć różne formy turystyki. W tym roku będą to spływ kajakowy Rospuda oraz pieszo-stacjonarny rajd po Sudetach.

Niezbędna rzecz: miłość do aktywnego wypoczynku w pięknych miejscach wśród ciekawych ludzi; paszport lub dowód osobisty; (będziemy też w Czechach), namiot (część kajakowa).
 Koszt: 800 zł

Wiek uczestników: od 3 klasy gimnazjum wzwyż;
 zapisy: ks. tomek kijowski (kiju@sdb.krakow.pl, 607068482, GG 243114); spotkanie organizacyjne: 15.06.2005 o godz. 18.00 w Oratorium (ul. 1-go Maja 57).

Szczegóły na stronie www.salezjanie.kielce.pl

Nadzieja Zmartwychwstania za kratami

s. Nazarena Scopelliti – Kolegium św. Rodziny

Więźniowie, z którymi miałam okazję współpracować w przygotowaniu kolejnego przedstawienia paschalnego, chcieli jak najgodniej powitać Zmartwychwstałego Pana i w jakimś stopniu zmartwychwstać wraz z Nim na nowo do większej wiary, nadziei i miłości. To prawda, że w ich sytuacji, z całym tym ciężarem przeróżnych win, który ich przygniatał i przygniata, nie jest to rzecz łatwa. Ale przecież Chrystus cierpiał okrutną mękę i umarł również za nich, jak i za każdego z nas, byśmy ostatecznie mogli dostąpić zbawienia.

Tak więc nikt nie może zamknąć tej ich nadziei, jak ich samych, za żelaznymi kratami. I dobrze, że tą nową nadzieję dostrzegli oni w Zmartwychwstałym. To można było stwierdzić widząc ich przystępujących do Sakramentu Pokuty, a spowiadał sam ks. biskup Kazimierz Gurda, nie obcy więziennej wspólnoty, a także ks. Andrzej Żądło. Do takiego wniosku mogłam także dojść widząc ich wielkie zaangażowanie, jakie włożyli w przygotowanie wspomnianej inscenizacji wielkanocnej. To było nasze wspólne przygotowanie się do przeżycia Wielkiej Nocy...

Przedstawienie to zasadało się na fragmentach ewangelicznych poprzedzających wydarzenia poprzedzające mękę Jezusa, Jego śmierć i złożenie do grobu, przeplatanych motywami muzycznymi („Golgoto...”, „Rozpięty...”). To było w pierwszej części. Na drugą złożyła się scena spotkania uczniów z Jezusem, z silnym akcentem eucharystycznym: „Poznali Go po łamaniu chleba...”. Również w tej części mogliśmy usłyszeć pieśni: „Jezus daje nam zbawienie”, „Jezus zwyciężył”, „Szukam Panie Twego chleba”. Podczas tej ostatniej pieśni został przygotowany ołtarz, na którym złożono chleb i kielich. Grający uczniów i Jezus zasiedli przy nim. Jezus po chwili połamał chleb i podał go zgromadzonemu na wieczerzy, po czym odszedł... Wtedy otworzyły się oczy uczniom, poznali Go bowiem po łamaniu chleba... On żyje i jest pośród nas, zmartwychwstał! – wykrzyknął jeden z uczniów. Ta radość udzieliła się pozostałym, a narrator zakończył całość takimi oto bardzo wymownymi słowami:

Historia życia Jezusa uobecnia się każdego dnia. Chrystus ciągle staje pośród nas. Podczas Eucharystii daje nam siebie, gładzi nasze grzechy i pomaga w trudnym życiu. Dlatego uczestnicząc w Eucharystii, starajmy się jak uczniowie na nowo dostrzegać wśród nas obecnego Jezusa. Prośmy Go o to, aby nasze oczy zostały otwarte

na Jego łaskę i działanie, zaś światło Zmartwychwstałego niech ożywi w nas – przebywających w więzieniu – nadzieję na lepsze jutro.

Z końcowym błogosławieństwem kapłana, a trzeba wierzyć że i z większą nadzieją, więźniowie powrócili do swoich więziennych cel. □

Uczestnicy przedstawienia paschalnego

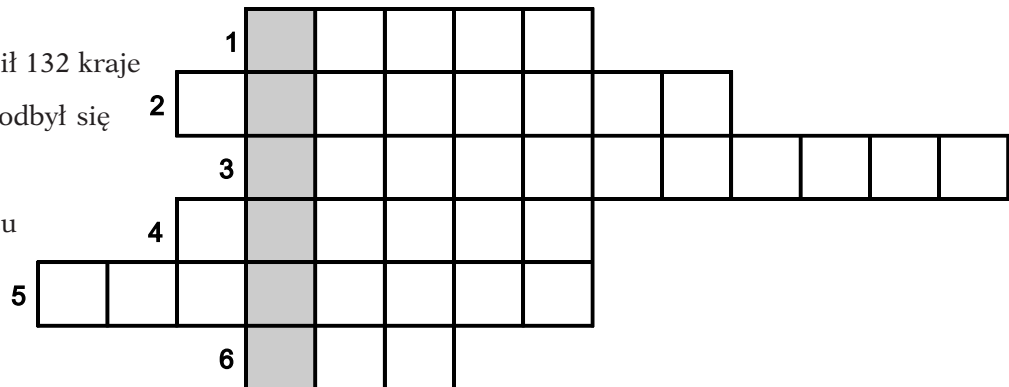

Więźniowie i s. Nazarena podczas pracy nad dekoracją

Zdjęcia: Archiwum prywatne s. Nazareny Scopelliti

Połam trochę główkę i rozwiąż krzyżówkę!

1. Narodowość Jana Pawła II
2. Miasto jego narodzin
3. W czasie nich odwiedził 132 kraje
4. W tym dniu tygodnia odbył się jego pogrzeb
5. Właśnie w tym miesiącu odszedł do Pana
6. Został po nim wielki...

Weź kredkę i pomaluj troszeczkę...

Dziękczynienie

Dziękujemy Ci, Boże,
za Jana Pawła II,
naszego Wielkiego Rodaka
i nieustrudzonego Przewodnika
na drogach wiary, nadziei i miłości
nas,
chrześcijaństwa,
całego świata.

Dziękujemy Ci za papieża Pielgrzyma.
Za miliony kilometrów,
na których odcisnął niezatarte ślady miłości.
Dziękujemy Ci za niezliczone kraje,
które żegnając nie pozbawił nadziei.
Dziękujemy Ci za niezliczoną ilość spotkań,
które zaczynał i kończył tak samo:
ludzkim ciepłem przepelnioną dłonią.

Dziękujemy Ci za papieża Olbrzyma,
który nas karłów
brał na swe ramiona,
by niezmordowanie ukazywać
Boską krainę zbawienia.

A teraz, gdy Go już nie ma...
łaskę pamięci, Boże nam daj,
dla tych słów różnym tonem,
różną barwą,
z różnym przeznaczeniem
przez Niego wypowiedzianych...
Koniecznie łaskę dobrej pamięci nam daj...
I dobry słuch,
i dobry wzrok,
i nową mądrość,
i nową światłość
dla naszych człowieczych dróg
w Miłosierdziu swoim
Boże nam daj.

Vitalis
Kielce, 3.04.2005

W sobotę, 2 kwietnia, w Wigilię Niedzieli Miłosierdzia Bożego, o godz. 21³⁷, zmarł Ojciec Święty Jan Paweł II, nasz Wielki Rodak i Wielki Papież.

Ojczye Święty, odszedłeś od nas fizycznie, ale duchowo zawsze pozostaniesz z nami!

Dziękujemy za przekazane dobro po-uczeń, gestów, czynów, serca i życia!

Fot. ks. Tomek Kijowski SDB

Kalendarium – kwiecień 2005

- 2.04 ODSZEDŁ DO PANA OJCIEC ŚWIĘTY JAN PAWEŁ II.
- 3.04 II Niedziela Wielkanocna – Miłosierdzia Bożego.
- 4.04 Uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Dzień Świętości Życia – modlitwy w intencji poczętych dzieci.
- 10.04 III Niedziela Wielkanocna.
- 17.04 IV Niedziela Wielkanocna – Dobrego Pasterza. Dzień modlitw o powołania kapłańskie i zakonne.
- 23.04 Uroczystość św. Wojciecha (bpa i męcz.) – głównego patrona Polski.
- 24.04 V Niedziela Wielkanocna. O godz. 10⁰⁰ Msza św. w intencji ks. proboszcza Marka Ledwożywa z okazji imienin.
- 25.04 Święto św. Marka, Ewangelisty. Imieniny ks. proboszcza Marka Ledwożywa.
- 26.04 Matki Bożej Dobrej Rady.
- 29.04 Święto św. Katarzyny Sieneńskiej (dziewicy i doktora Kościoła) – patronki Europy. Dzień męczeństwa duchowieństwa polskiego.

Kancelaria parafialna czynna:

poniedziałek 15 - 17
wtorek 10 - 12 i 15 - 17
czwartek 15 - 17
piątek 10 - 12 i 15 - 17
tel. 366-00-92, <http://www.salezjanie.kielce.pl>
e-mail: kancelaria@salezjanie.kielce.pl
Konto: PKO BP II/O Kielce,
Nr 56 10202629 0000970200935338

Biblioteka parafialna i czytelnia czynne:

wtorki, środy i czwartki 16 - 18

Lokalna grupa Caritas dyżuruje

we czwartek w godz. 16 - 18

Redakcja przy Oratorium Świątokrzyskim Świętego Jana Bosko w Kielcach
☎ 25-511 Kielce, ul. 1-go Maja 57 ☎041 346 15 75 ☎041 366 00 92
🌐 <http://www.salezjanie.kielce.pl>, e-mail: orator@salezjanie.kielce.pl

Redaktor naczelny: Zdzisław Brzęk SDB ☎041 366 00 92, e-mail: orator@salezjanie.kielce.pl

Studio DTP: Grzegorz Piotr Mróz ☎0692 804 681, e-mail: grzegorz.mroz@eranet.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i adyustacji tekstów oraz zmiany ich tytułów.

Nie zwracamy materiałów nie zamówionych. Prawa autorskie do tekstów i zdjęć zarezerwowane.

Druk: COLOR PRESS ☎ 25-650 Kielce, ul. Długa 31 a ☎041 366 95 22 ☎041 366 16 71 ☎0601 47 13 47

**wszystkie
wpływy z gazety
przeznaczone są
na działalność
statutową**

Nakład: 500 egz.